

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/129/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010674
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3118010674.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí dňa 27. februára 2020 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. septembra 2019, sp.zn.6Pp/171/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 12. septembra 2019, sp.zn.6Pp/171/2019 podľa § 66 ods. 1, ods. 2, a § 67 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že odsúdený V. L. sa podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn.3Ntc/3/2014 zo dňa 05.12.2014 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.2Urto/1/2015 zo dňa 24.02.2015 a rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn.2T/90/2011 zo dňa 06.06.2017. Zároveň okresný súd podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a súčasne mu nariadil probačný dohľad v trvaní 3 roky s uložením obmedzení a povinností podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. spočívajúcich v príkaze hlásiť sa jedenkrát štvrťročne k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu príslušného podľa aktuálneho bydliska a v príkaze zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie v skúšobnej dobe.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) ihneď po jeho vyhlásení voči nemu na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť. Prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že odsúdený bol doposiaľ sedemkrát odsúdený pre trestnú činnosť rôznej povahy, závažnosť ktorej má u neho stúpajúci charakter, počnúc od páchania trestných činov krádeže, pokračujúc páchaním trestných činov vydierania a skrátene dane a poistného a napokon opakovaným spáchaním drogových trestných činov, z toho jeden z nich kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin, pre ktorý je aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody. Uvedená recidíva jednoznačne svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa prokurátora riziko recidívy zvlášť zvyrazňuje aj fakt, že už v minulosti bol vo výkone trestu odňatia slobody, a teda mal možnosť preukázať, že výkon trestu splní u neho svoj účel, no naopak tri mesiace po jeho podmiennečnom prepustení sa začal dopúšťať mimoriadne závažnej formy trestnej činnosti- obzvlášť závažného zločinu výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn.2T/90/2011 zo dňa 06.06.2017. Páchanie trestnej činnosti je u odsúdeného tak integrálnou súčasťou ním nastavených zaužívaných vzorov správania. Podľa prokurátora, skutočnosť, že si odsúdený počas výkonu trestu aktívne vytvára podmienky na získanie disciplinárnych odmien však nepredstavuje sama o sebe dôvod, na základe ktorého by mal súd rozhodnúť o jeho podmiennečnom prepustení. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na

slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom, čo vzhľadom na predchádzajúcu kriminálnu minulosť odsúdeného ústavom zvýraznené rizikové faktory sociálneho zlyhania nie je možné dôvodne očakávať. Prokurátor je názoru, že u odsúdeného uložený trest neplní resocializačnú funkciu, funkciu individuálnej/generálnej prevencie, ale len funkciu ochrannú, kedy ďalším výkonom trestu sa chráni spoločnosť nielen na Slovensku ale aj v zahraničí, keďže odsúdený sa trestnej činnosti dopustil aj v Rakúsku. Má preto za to, že je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietne.

K písomným dôvodom sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený V. L.. Podľa odsúdeného, prokurátor predpoklad naplnenia materiálnej podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie založil výlučne len na posúdení jeho trestnej minulosti, bez posúdenia jeho terajšej životnej situácie, či miery nápravy. Pritom svoju minulosť veľmi ľutuje, dennodenne si všetko vyčíta avšak toto už nedokáže zmeniť. Podľa jeho slov má v súčasnosti úplne iný hodnotový rebríček, kedy na prvom mieste je u neho jeho rodina- jeho ťažko chorá matka, ktorá je onkologickou pacientkou, ktorá potrebuje jeho starostlivosť (podľa stavu už potrebuje starostlivosť paliatívneho charakteru). Táto jeho úloha si bezpodmienečne vyžaduje riadne, slušné a bezproblémové fungovanie bez akéhokoľvek porušenia zákona, na čo má tiež vytvorené potrebné podmienky, keďže má zabezpečenú stálu prácu, bývanie a súdom prvého stupňa určený trojročný dohľad. Podľa odsúdeného, prokurátor vo svojej sťažnosti sa zamerail len na jeho minulosť, pritom úplne odignoroval také skutočnosti, ako jeho vyšší vek, kedy dosiahol určitý stupeň duševnej a morálnej zrelosti, dĺžku pobytu vo výkone trestu (doposiaľ je to nepretržite siedmy rok), že počas výkonu trestu je neustále pracovne zaradený, čím má dlhoročne vytvorené pracovné návyky, ale tiež dokončil počas výkonu dve školy, a bol disciplinárne odmenený. V súvislosti s očakávaním vedenia riadneho života na slobode poukázal na odôvodnenie napadnutého uznesenia, v ktorom súd detailne rozviedol na základe akých skutočností dospel k záveru o tom, že spĺňa všetky podmienky na podmiennečné prepustenie. Záverom poukázal aj na možné prieťahy v konaní, nakoľko od podania žiadosti súd koná 18 mesiacov, ktoré sú spôsobené sťažnosťami zo strany prokuratúry. Odsúdený V. L. navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín ako nedôvodnú zamietol.

K sťažnosti prokurátora sa odsúdený vyjadril písomne aj prostredníctvom svojho obhajcu E.. E. J., pričom z obsahu tohto písomného vyjadrenia vyplýva, že odsúdený zhodne ako vo svojom vyjadrení poukázal na písomné odôvodnenie sťažnosti prokurátora, kde prokurátor vychádza z úvahového predpokladu zameraného na trestnú minulosť odsúdeného nezohľadniac do úvahy hodnotenie ústavu na výkon trestu a poznatky v ňom uvedené. Poukázal na to, že počas výkonu trestu udržiava pravidelný kontakt s matkou a sestrou, pričom matka je ťažko chorá- štvrté štádium rakoviny a potrebuje starostlivosť, ktorú by odsúdený vedel jej osobne zabezpečiť. Má tiež zabezpečenú možnosť zamestnania sa v spoločnosti V., s.r.o. S. poukázal na možné prieťahy v konaní o jeho žiadosti na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III.ÚS 583/2017 zo dňa 07. augusta 2018. Záverom zotrval na svojom návrhu, aby krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 07. novembra 2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2020 podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, zakotvil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody opakovane, síce vystupuje do popredia represívna zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, čo však nevyklučuje možnosť jej podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. V takom prípade je potrebné dôsledne skúmať či u danej odsúdenej osoby došlo k zmene správania a náprave tých postojov, čím sa odsúdený zbavil tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli k opätovnému páchaniu trestnej činnosti.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestov.

Pokiaľ ide o splnenie ďalších dvoch materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu. Pokiaľ ide o druhú (materiálnu) podmienku krajský súd len zdôrazňuje, že z obsahu hodnotenia ústavu na odsúdeného V. L. vyplýva, že výkon trestu odňatia slobody pôsobil a pôsobí na odsúdeného pozitívne.

K tretej (materiálnej) podmienke (splnenie tejto podmienky namieta v sťažnosti prokurátor), že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy, krajský súd uvádza, že okresný súd aj túto vyhodnotil správne, hoci v prípade odsúdeného riziko sociálneho zlyhania bolo ústavom ÚVTOS Trenčín pôvodne vyhodnotené ako stredné, no okresný súd správne dospel k záveru, že toto riziko nebolo opodstatnene vyhodnotené, nakoľko v súčasnosti odsúdený je celkovo ústavom hodnotený pozitívne, vo výkone trestu je pracovne zaradený a vytvoril si podmienky pre zabezpečenie zamestnania v prípade podmiennečného prepustenia, dokonca mu bola udelená aj 5-krát disciplinárna odmena. Resocializačná prognóza sa tak javí preto v tomto smere ako priaznivá, navyše odsúdený je dlhodobo kritický ku svojej trestnej činnosti, z čoho je zrejmé, že odsúdený využil čas strávený vo výkone na zmenu svojich životných postojov, a preto

nie je potrebné aby bolo na neho pôsobené aj naďalej týmto druhom trestu. Pritom odsúdený má vybudované aj stabilné sociálne zázemie, a vzťah s blízkymi (matkou a sestrou) sa javí u neho ako podporný a pozitívny. Napokon so záverov hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva, že ústav odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s uložením probačného dohľadu.

S poukazom na uvedené sa preto krajský súd nemohol stotožniť s názorom prokurátora uvedených v dôvodoch jeho sťažnosti, podľa ktorého okresný súd nedostatočne zoberal do úvahy fakt, že menovaný je špeciálny recidivista ako aj skutočnosť, že v minulosti už bola odsúdenému poskytnutá možnosť v podobe podmiennečného prepustenia, pretože odsúdený bol jednak osvedčený po uplynutí uloženej skúšobnej doby tohto podmiennečného prepustenia (uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.12.2009, sp.zn.2Pp/143/2009, osvedčenie sa dňom 07.01.2015) a jednak v tomto smere tiež nemožno opomenúť ani skutočnosť, že odsúdený sa nachádza vo výkone trestu nepretržite sedem rokov, čo je dostatočná dlhá doba na to, aby bola u odsúdeného dosiahnutá jeho náprava.

Z hľadiska posúdenia, či odsúdený v danom prípade plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, krajský súd v súlade s názorom okresného súdu konštatuje, že z obsahu spisového materiálu nezistil skutočnosti, brániace vyvodiť odôvodnený záver o riadnom plnení povinností a o riadnom správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené, a na to, že odsúdený síce nie je po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. podľa názoru krajského súdu niet dôvodu k vyvodu záveru, že toto konanie odsúdeného je len prejavom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a nie prejavom skutočného polepšenia. V súvislosti s možným očakávaním vedenia riadneho života krajský súd poukazuje na to, že z hodnotenia odsúdeného nevyplývajú žiadne poznatky o problémovom správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, naopak správanie odsúdeného je hodnotené ako dlhodobu príkladné vo všetkých hodnotiacich oblastiach a podmienok výkonu trestu odňatia slobodu. Preto s poukazom na vyššie uvedené ani podľa názoru krajského súdu z obsahu spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by boli kontradiktórne s rozumným záverom v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. o možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd zároveň dospel k záveru, že okresný súd taktiež správne určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky s probačným dohľadom rovnakého trvania spolu s uloženými povinnosťami spočívajúcimi v jedenkrát štvrtročne na základe predvolania sa dostaviť k probačnému a mediačnému úradníkovi a povinnosti zamestnať sa alebo sa o zamestnanie sa preukázateľne uchádzať počas skúšobnej doby.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.